Atsisveikiname su buvusiu Direktoriumi

Trečiadienio popietę Palangos senąją gimnaziją sukrėtė žinia, kad amžinybėn išėjo ilgiausiai – net 32-ejus metus – mokyklai vadovavęs Direktorius Algirdas Karačionka, vos prieš kelias dienas, kovo 26-ąją, sulaukęs 71-ojo gimtadienio.

A. Karačionka gimė 1952 m. kovo 26 d. Ignalinos rajone, Mielagėnų kaime.

1970-1975 m. Studijavo Vilniaus universitete.

1975-1982 m. dirbo Rietavo vidurinės mokyklos lietuvių kalbos ir literatūros mokytoju, 1982 m. – Plungės 3-oje vidurinėje mokykloje ėjo direktoriaus pavaduotojo ugdymui pareigas.

Nuo 1983-ių iki 2015 metų – Palangos senosios gimnazijos direktorius.

Vadovaujant A. Karačionkai 1990 m. kovo 1 d. sprendimu mokykla pervadinta I-ąja vidurine mokykla. Čia jau tuo metu buvo kuriamos naujos tradicijos, pereinama prie naujos mokymo sistemos. Paskelbus apie mokyklų reorganizaciją pedagogų kolektyvas nusprendė kreiptis į Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministeriją ir prašė leisti atidaryti mokykloje pirmąją gimnazijos klasę.

> *Pavasarėja. Jo aukštaitiška siela grįžta namo. Ramios kelionės.*
>
> *J. Galinauskienė*

1999 m. birželio 3 d. Švietimo ir mokslo ministerija patenkino mokyklos prašymą suteikti gimnazijos statusą. Nuo 1999 m. rugsėjo 1 d. suteiktas gimnazijos statusas ir ji pradėta vadinti Palangos senąja gimnazija.

Šis šviesus Žmogus, saugojęs žmogiškumo vertę sudėtingame pareigų ir kontekstų pasaulyje, išliks neatsiejama Gimnazijos dalimi. Dalinamės prisiminimais, kokį Jį atminsime. Kai kas kalbame tiesiai Jam, išėjusiam, kiti – apie Jį...

> *Karačionka – mano svajonės krikštatėvis.*
>
> *D. Rakauskienė*

Direktoriaus pavaduotoja Jolita Vaičiulienė: sekmadienį, kaip kasmet, norėjau pasveikinti su gimtadieniu. Niekas neatsakė. Smilktelėjo, bet prisiminiau guvų balsą, kai bendravome dėl Gimnazijos šimtmečio... Dabar ramybėje ilsitės. Kažkaip ne apie darbą norisi kalbėti, bet apie visą kelią. Dėkoju Dievui, kad spėjau padėkoti, pasakyti, kaip svarbu man buvo Jūsų pasitikėjimas, patikėjimas. Spėjau pasidžiaugti savo vaikaičiais, šiltnamiu, kelionėmis, nes Jums rūpėjo. Seniau dar žinodavau, ir kokį Jūs filmą žiūrit, ką remontuojat... Kyla prisiminimai, kaip kelionėje į Norvegiją nuoširdžiai juokėtės iš mūsų anekdotų, kaip guodėt apsižliumbusią dėl asmeninių vaikų. „Juk praeis...“, – sakėt. Kaip drąsinote sutrikimo akimirką. „Visada saugok draugus“, – mokėt.

Algirdas Karačionka, Palangos senajai gimnazijai vadovavęs 1983-2015 m.

Ištisos kartos mokinių ir orus pulkas mokytojų išaugo Jūsų išminties ir žmogiškumo lydimi. Tai yra gyvenimo grožis ir šviesa, tikroji prasmė net mirties akivaizdoje. Aukšto Jums dangaus.

Fizinio ugdymo mokytoja Dalia Rakauskienė: A. Karačionka – mano svajonės krikštatėvis. Visąlaik labai norėjau grįžti į Gimnaziją, kurią pati baigiau. Man kaip tėvas buvo, paskui jau „susikolegavom“. Čia, Gimnazijoje, jam vadovaujant, atsiskleidžiau kaip mokytoja, įgyvendinau tai, ko troškau – būti mokoma ir pati mokyti. Jis leido būti gera mokytoja. Buvo Žmogus, kolega, o direktorius – tik oficialioje aplinkoje. Karačionka mums buvo tarsi pati Gimnazija. Pasakydavai žodį „Gimnazija“ ir iš karto pagalvoji apie jį. Jei mokykla – aukštame lygyje, jis irgi kartu, jei koks nuopuolis – irgi tame.

> *Visada jį atsiminsiu, kaip labai artimą žmogų.*
>
> *J. Žulkus*

Buvo gimęs kovą. Ir aš labai laukdavau, kada pražys snieguolės, kad galėčiau padovanoti. O jis pats buvo vienintelis žmogus, kuris sveikino visus mokytojus su gimtadieniu. Ir sveikindavo natūraliai.

> *Nuostabus žmogus, kuriam rūpėjo ir mokiniai, ir mokytojai, ir ūkinis personalas, ir tėvai.*
>
> *A. Pantelejeva*

Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Jūratė Galinauskienė: sunku būtuoju laiku kalbėti apie Žmogų, su kuriuo dalintasi dvasios erčia. Abu buvome Vilniaus universiteto augintiniai, profesorės Viktorijos Daujotytės palaiminti lituanistai, susitikę, kai Jis, jaunas mokytojas, atvyko dirbti į Rietavo vidurinę, o aš buvau abiturientė, Jo globojama literatė. Vėliau Palangos senojoje gimnazijoje Algirdas Karačionka buvo mano Direktorius, Bičiulis, Pagalbininkas, Patarėjas. Visada jutau Jo minčių tankį, saugantį nuo banalumo, tuštumos, skatinantį išvysti kilnios žuvies šešėlį, jos blyksnį, pratinantį būti tyloje, suprasti pauzės prasmę, grožį ir kartu pajusti, kad nesame vieniši šešėlių ir šviesos pasaulyje... Pavasarėja. Jo aukštaitiška siela grįžta namo. Ramios kelionės.

Matematikos mokytoja Asta Pantelejeva: su juo dirbau 30 metų. A. Karačionka – mano pirmasis direktorius. Nuostabus žmogus, kuriam rūpėjo ir mokiniai, ir mokytojai, ir ūkinis personalas, ir tėvai. Visą laiką bendrai spręsdavo problemas, be galo atsakingas, be galo mylėjo savo darbą, nuo ryto iki vakaro – mokykloje. Atsiminsiu tik šviesiai. Visąlaik pasveikindavo su gimtadieniais, su Kovo 8-ąja, Rugsėjo 1-ąja, palinkėdavo gražių švenčių. Visą laiką rodė dėmesį žmogui.

> *Man labiausiai atmintin įsirėžė tie pasiteiravimai apie šeimą.*
>
> *D. Šimkuvienė*

Dailės mokytoja Daiva Stonkuvienė: aš taip susijaudinau, išgirdusi žinią… Mes gimę tą pačią dieną – kovo 26-ąją. Kai direktorių kažkas sveikindavo, jis visuomet pasakydavo: „Šiandien turime dar vieną gimtadienį“...

> *Prie šito Direktoriaus aš išaugau puiki mokytoja.*
>
> *D. Stonkuvienė*

Atsimenu pirmą susitikimą, kai atėjau prašytis darbo. Jis man pasakė, kad turi mokytoją, bet pasakė ateiti po savaitės. Kažko nesitikėjau, bet po savaitės pasakė: „Ateik dirbti“. Jis žmogui davė laisvę, nedavė jokio „grūzo“, bet drausmę tikrino. Esu kokių pastabų gavusi! Pirmus 5-erius metus mane žudė tos 45-ios pamokos minutės, bet jis vieną kartą, kitą sako: „Daiva, nepaleisk anksčiau mokinių“. Yra ir keliose pamokose apsilankęs. Ir pasakė: „Jei bet kokio dalyko pamokoje sužinau kažką naujo, suprantu, kad pamoka vykusi“. Jei kažką gerai padarydavai, labai mokėdavo pagirti. Ir be pamokslavimų.

Prie šito Direktoriaus aš išaugau puiki mokytoja. Nežinau, kaip mano gyvenimas būtų pasisukęs prie kito vadovo. Labai vertino: „Daiva, kokia graži paroda!“ Jei tik ateidavo koks naujas projektas, dar su manimi nepasikalbėjęs sakydavo: „Daiva jau sugalvos, ką daryti“. Netgi kartą kažkokiame respublikiniame seminare prieš visą Lietuvą jis mane išgyrė. Draugė, kuri ten dalyvavo, man perdavė.

Palangos senosios gimnazijos bendruomenė netekties valandą nuoširdžiai užjaučia buvusio Direktoriaus Algirdo Karačionkos šeimą.

Algirdu Karačionka: aukšto Jums dangaus

Labai priimdavo iniciatyvas, niekada nepasakydavo, kad kažkas nesąmonė.

Dar labai gerą savybę turėjo – paklausdavo apie vaikus, žinojo jų vardus.

Gimnazija buvo mano pirmoji darbovietė, A. Karačionka – pirmasis mano direktorius. Dirbu juk čia jau 30 metų.

Kartą vienas miestas pakvietė mane pasidalinti patirtimi. Nuėjau pas direktorių teirautis, ar išleis. Patylėjo, patylėjo ir sako: „Bet tu pagalvok, kam tau reikia, kad tai, ką tu pati sukūrei, išdalintum kitiems. Gal tu knygą kada išleisi? Kam dabar save išbarstysi?“ Tie žodžiai man įstrigo visam gyvenimui. Galbūt atrodytų tarsi ir ne pedagogiška, nes esame skatinami visuomet dalintis su kitais patirtimi, bet jis suvokė autorystės svarbą, kuri niekur neakcentuojama.

Inteligencija aukštumoje, tas ramumas, balso nekėlimas – išskirtinės savybės… Ankščiau buvo mada, kas prasikalsta – tuoj pas direktorių. Pamenu, kaip vienas mano auklėtinis kažką iškrėtė, kuprinę suplėšė, o nuvestas pas direktorių sako: „Tai mama sutvarkys, išplaus“. O direktorius už mamą „atskaitė“ tokį motyvuotą moralą, kad aš likau išsižiojusi. „Ar tavo mama neturi, ką daryti?“ Tada aš supratau ir jo paties santykį į mamą, kurią labai vertino.

> *Dėkoju Dievui, kad spėjau padėkoti, pasakyti, kaip svarbu man buvo Jūsų pasitikėjimas, patikėjimas.*
>
> *J. Vaičiulienė*

Jis man sudarė visas sąlygas tapti puikia mokytoja… Labai gaila… Amžiną atilsį…

Raštinės administratorė Daiva Šimkuvienė: kartu su direktoriumi Algirdu Karačionka dirbau 18 metų. Mano vaikai mokėsi Gimnazijoje, ir ją baigė Gimnazijai vadovaujant A. Karačionkai.

Buvo labai malonus, taktiškas ir labai jautrios sielos žmogus. Visada paklausdavo, kaip sekasi, kaip šeima, kaip vaikučiai. Jam rūpėjo kiekvienas žmogus, žinojo vaikų ir netgi anūkų vardus. Man labiausiai atmintin ir įsirėžė tie pasiteiravimai apie šeimą.

Direktorius visada pirmasis pasveikindavo kiekvieną darbuotoją su gimtadieniu, paspausdavo ranką. Turėjo savo kalendorių, kur buvo surašyti visų darbuotojų gimtadieniai.

Ryte mes visada jau rasdavome direktorių mokykloje. O išeidama, jei paklausdavau: „Direktoriau, ar nesiruošiat namo?“, atsakydavo: „Dar turiu apžiūrėti savo ūkį“. Mokykla jam buvo antrieji namai.

> *Niekada nemačiau jo supykusio. Niekada. Per visus 28-erius darbo kartu metus.*
>
> *M. Bukytė*

Direktorius niekada nekeldavo balso, visada kalbėdavo labai ramiu tonu, ir su vaikais – taip pat. Jis pats sakydavo, kad labai nemėgsta pakelto tono. Buvo be galo malonus ir jautrus žmogus. Kiekvienam – tiek mokytojui, tiek vaikui rasdavo malonų žodį, gebėjo paguosti, nuraminti. Jaučiu didžiulę pagarbą...

Technologijų ir chemijos mokytoja Meilė Bukytė: niekada nemačiau jo supykusio. Niekada. Per visus 28-erius darbo kartu metus. Jei kažkokie konfliktai tarp mokytojų ir mokinių ar mokytojų ir tėvų streikai, jis mus palaikė, nors priklausė administracijai. Lyg ir turėjo būti ministerijos pusėje, bet sudarė visas sąlygas mums kovoti už savo teises: „Eikit, važiuokit“. Net atlyginimų mums nesumažino, nors žinome, kad Lietuvoje buvo direktorių, kurie už streikus mokytojams žymėjo pravaikštas.

> *Vienodai buvo teisingas kiekvienam – ir mokiniui, ir mokytojui.*
>
> *A. Žemaitaitienė*

Jis ir su mokiniais bendraudavo pagarbiai, tolerantiškai, gražiai.

Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Aušra Šeštokienė: kai iš Kretingos atvykau į Palangą darbintis, direktorius A. Karačionka buvo pirmasis, pasitikęs mane mokykloje. Tik baigusiai mokslus man vykti į kitą miestą ir apskritai į pirmą būsimą darbovietę buvo labai nedrąsu ir nejauku. Tačiau po trumpo pokalbio jo ištarti jaukūs ir paprasti žodžiai „tai būsime kolegos” iškart nuėmė įtampą. Būtent paprastumas, įsiklausymas, padrąsinimas buvo tai, ko sulaukiau iš gerbiamo Direktoriaus per visus darbo jo vadovaujamoje Gimnazijoje metus. Visada jaučiau, kad svarbiausia jam Žmogus. Todėl su didele pagarba galiu sakyti, kad jis – mano Direktorius. Ramu, kad spėjau ir Jam tai pasakyti paskutinio susitikimo metu, po Gimnazijos jubiliejaus.

> *Kai neturėjau kur gyventi, mane su vaikais per vasarą apgyvendino mokykloje.*
>
> *V. Mickuvienė*

Chemijos mokytoja Aušra Žemaitaitienė: tuštuma, netektis labai gero vadovo, kuris vienodai buvo teisingas kiekvienam – ir mokiniui, ir mokytojui. Stiprios empatijos žmogus. Darbinėje aplinkoje sugebėjo paklausti, kaip sekasi.

Aš pati baigiau Gimnaziją. Buvau iš tos pirmosios laidos, kuri iš A. Karačionkos rankų gavome atestatus. Prisimenu, kad paklausė, ką veiksiu. Išgirdęs apie mano planus atsakė: „Tai, Aušra, tikriausiai įsižiebdavo, sugebėdavo visus nuraminti. Sprendimus priimdavo diplomatiškai, kad nekiltų konfliktas. Visada galvojantis apie kitus.

Kai šalyje prasidėjo pedagogų profsąjungų judėjimas, kai vyko sugrįši į savo mokyklą?“

Anglų kalbos mokytojas Justas Žulkus: atsimenu, kaip prieš 10 metų tapau mokytoju. Sėdėjau su vienu žmogumi prie jūros. Žinojau, kad Gimnazija ieško anglų kalbos mokytojo. Buvo paskutinis vasaros ketvirtadienis, 22 val. vakaro. Žiūrėdamas į jūrą ėmiau ir jam paskambinau! Žinoma, atsiprašiau už tokį vėlų skambutį. O jis sako: „Gerai, ateik rytoj“. Per penktadienį sutvarkė visus dokumentus, o pirmadienį jau buvo Rugsėjo 1-oji!

Labai šiltas žmogus, visada jausdavome jo palaikymą. Net kai nebedirbo Gimnazijoje, visada būdavo malonu pasikalbėti susitikus.

> *Visada jaučiau, kad svarbiausia jam Žmogus.*
>
> *A. Šeštokienė*

Visada buvo už jaunimą. Kai dar buvau mokinys, padėjo ir riedlenčių parką įkurti. Toji mūsų laida iš tiesų buvo, sakyčiau, pretenzinga, bet jis labai jautriai reaguodavo į mūsų visas idėjas, kartais gal ir maištingas, tada nestandartines. Būdavo daug visokių incidentų, bet jis puikiai gebėjo išspręsti įvairiausias sudėtingas situacijas. Tai jam labai sekėsi. Buvo labai rūpestingas. Šilta būdavo jį sutikti, šilta prisiminti. Visada jį atsiminsiu, kaip labai artimą žmogų.

Istorijos mokytoja Ilona Pociuvienė: labai diplomatiškas, tolerantiškas žmogus, pagarbus visiems. Mane iš „Baltijos“ mokyklos pasikvietė 2011 m., kai vyko mokyklų reforma. Visuomet paklausdavo, ar gerai jaučiuosi mokykloje.

Matematikos mokytoja Vijutė Mickuvienė: kai neturėjau kur gyventi, mane su vaikais per vasarą apgyvendino mokykloje. Visada jaučiau jo palaikymą.

Palangos senosios gimnazijos bendruomenė

Direktoriaus A. Karačionkos išleistuvės 2015 m.